

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיעֵ"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶז שׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנַחֲמָד לְמַעַן יִרְוֶץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחוּלַק ל- תַּתְק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרָכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כַּרְךְ י"ד - חֲלָק כ"ה

קוֹנְטֵרְס 415

מוֹפֵץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֹּלל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סַפְרֵי הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תְּשַׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹכֵב"א

התגלות הזוהר

קכא

קֶשֶׁת בְּעֵנֹן, וְהָיוּ מִלְאכֵי הַשָּׁרֵת מִתְקַבְּצִין וּבָאִין לְשִׁמְעוּ, כְּבָנֵי אָדָם
שְׁמֵת־קִבְּצִין וּבָאִין לְרֵאוֹת בְּמִזְמוּטֵי (בְּשִׁמְחַת) חֶתֶן וְכֹלָה.

ג] הֵלֶךְ רַבִּי יוֹסֵי הַכֹּהֵן וְסִפֵּר הַדְּבָרִים לְפָנָי רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי, וְאָמַר:
אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי יוֹלְדֵתְכֶם, אֲשֶׁרִי עֵינֵי שְׁכַרְךָ רָאוּ.

(חגיגה דף י"ד ע"ב)

ד] מֵהַנֵּ"ל אָנוּ לְמַדִּים עַל קִיּוּם סוּדוֹת שְׁנִמְסָרוּ לְהַחֲכָמִים, הַמְכִילִים
רְזִים מִפְּלֵאִים.

ו. תֵּנוּ רַבָּנָן, אַרְבָּעָה נִכְנְסוּ לַפְּרֻדָּס (עָלוּ לְרִקִיעַ עַל יְדֵי שָׁם, רַש"י), וְאֵלוּ
הֵן: בֶּן עֲזַאי, וּבֶן זֹמְאָה, אַחֵר וְרַבִּי עֲקִיבָא. אָמַר לָהֶם רַבִּי עֲקִיבָא: כְּשֵׁאתֶם
מִגִּיעִין אֶצֶל אַבְנֵי שֵׁשׁ טְהוֹר אֶל תֹּאמְרוּ "מִיָּם מִיָּם", מִשׁוּם שֶׁנֶּאֱמַר דּוֹבֵר
שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לִנְגָד עֵינָי. בֶּן עֲזַאי הֲצִיץ וַיִּמָּת ... בֶּן זֹמְאָה הֲצִיץ וְנִפְגַּע ... אַחֵר
קִצֵּץ בְּנִטְיֵעוֹת. רַבִּי עֲקִיבָא יָצָא בְּשָׁלוֹם.

(חגיגה דף י"ד ע"ב)

וְאֵכֶן, רַבִּי עֲקִיבָא שְׁיָצָא בְּשָׁלוֹם הִזָּה רַבּוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (רֵאָה
מִנְחוֹת דף כ"ט ע"ב).

ז. מִדְּבָרֵי חַז"ל שֶׁנֶּעְתְּקוּ בְּפֶרֶק שְׁלֹפְנֵינוּ מוֹכַח, שֶׁבִּתְוֹרָה שֶׁבַע עַל פֶּה
כְּלוּלִים גַּם סִתְרֵי-תוֹרָה - "מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית" ו"מַעֲשֵׂה מְרֻכְבָּה", שֶׁהֵם כְּלָלוֹת
הַעוֹלָמוֹת וְסוּדוֹת הַהוֹיָה.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

- פָּרָק ב -

סֵדֵר הַשְּׁתַּלְשֻׁלוֹת וּמְסִירַת סְתָרֵי הַתּוֹרָה בְּסִפְרֵי הַקְּדָמוֹנִים

בד בבד עם תורה שבכתב, שנפתנה למשה מסיני, נמסרה גם תורה שבעל פה, הכוללת גם סתרי תורה, הנקרא "מעשה בראשית" ו"מעשה מרכבה". וכשם שהתורה הנגלית טעונה ברור בקשר לפרטיה וכללותיה, כן הוא, ובמכל שכן וקל וחומר, בנוגע למסרת נסתר דתורה, שנמסרה תמיד מפה לאזן, ורק ב"ראשי פרקים" ורק לצנועין וראויין בלבד.

מתאים עם הנ"ל, נביא להלן כמה פרטים על ספרי היסוד בתורת הנסתר שהגיעו לדינו.

א) סֵפֶר יְצִירָה

א. סֵפֶר יְצִירָה נְתִיחַס לְאַבְרָהָם אַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם. וְכֵתֵב הֵרֵב שְׁל"ה, דְּאַבְרָהָם אַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם מְסֵרוּ לְיִצְחָק, וְיִצְחָק לְיַעֲקֹב אַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וְהוּא מְסֵרוּ לְבְנָיו הַגְּדוֹלִים בְּנֵי לָאָה, וְיוֹסֵף שֶׁהִיָּה קָטָן לֹא נִמְסַר לוֹ, וְהַשְּׁבָטִים הָיוּ מִתְעַסְקִים וּבוֹרְאִים נְעֻרוֹת וּטְלָאִים וְהָיוּ מְטִילִים עִם הַנְּעֻרוֹת וְאוֹכְלִים אֶבֶר מִן הַחַי מִן הַכְּשָׁבִים, וְיוֹסֵף לֹא יָדַע שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּס' יְצִירָה.

(מִדְּבַר קְדָמוֹת לְהַחִיד "א מְעַרְכַת ח' עַרְךְ חֲכָמָה אוֹת י"ב)

ב. גַּם בְּפִנּוּזֵי (מֵאֵמֶר רַבֵּיעִי אוֹת כ"ה) יַחֲס אֶת סֵפֶר יְצִירָה לְאַבְרָהָם אַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ שֵׁם: אֵמֶר הַחֲבֵר, סֵפֶר יְצִירָה וְהוּא לְאַבְרָהָם אַבִּינוּ כו'.

גַּם הֵרֵב רַבֵּי חֲסֵדָאִי בְּסִפְרוֹ אוֹר ה' הַזְּכִיר סֵפֶר יְצִירָה, וְיַחֲסוּ גַם הוּא לְאַבְרָהָם אַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם.

ג. גַּם בְּסִפְרֵי יְצִירָה עֲצָמוּ נִזְכַּר שֵׁם אַבְרָהָם אַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

הַאֲבָנִים הַלְלוּ יַעֲמְדוּ בַמְּקוֹמָן וַיְהִי
יְסוֹדוֹת כְּבָרָאשׁוֹנָה, וַיְסוֹד שֶׁל סְפִירִים
(אחרים) יַעֲמְדוּ בַמְּקוֹם אַחַר סָבִיב, לְרַחֵב
וּלְאַרְבֵּי. זֶהוּ שִׁכְתוּב וַיְסַדְתִּיךָ בַסְּפִירִים.
בְּזֶמֶן שִׁקִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת
בִּיתוֹ, בְּאוֹתוֹ זְמַן מֵה כְּתוּב? (שם כה) בַּלַּע
הַמּוֹת לְנֹצַח. בַּלַּע, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ (איכה ב)
בַּלַּע ה' וְלֹא חָמַל. אוֹתָהּ כּוֹס שִׁשְׁתָּה
זֶה, יִשְׁתָּה זֶה.

וְאִם תֹּאמֶר, אוֹתוֹ בַּלַּע הוּא לְזֶמֶן יָדוּעַ
וְקָצוּב כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל - לֹא כִּי! כְּתוּב
לְנֹצַח. מֵה זֶה לְנֹצַח? לְדוּרֵי דוּרוֹת, וְלֹא
כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא כְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁהִקִּים
מֹשֶׁה אֵת הַמִּשְׁכָּן. אֲלֵא לְנֹצַח -
לְעוֹלָמִים.

וְאִז הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא? קִים אֵת כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל, וְהוּא קִים עֲמוּדִים וְסָפִים, כָּל
אוֹתָן תִּקְרוֹת הַבַּיִת בַּתְּקוּנָיו (בחזק),
לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. וְכְתוּב (ישעיה
נד) הִרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶךְ וְגו', מִשׁוּם
שִׁיבַלַּע הַצַּד הָאֲחֵר וְלֹא? קִים לְעוֹלָמִים.
וְאִז, (שם כה) וְחִרְפַת עֲמוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל
הָאָרֶץ כִּי ה' דִּבֶּר.

וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֵת הַמִּשְׁכָּן, בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן
שֶׁהַעֲמוּדִים הַלְלוּ הוֹקְמוּ וְנִתְּנוּ
בַמְּקוֹמָם, בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן הַתְּרַפּוֹ וְהַעֲבְרוּ
מִמְּקוֹמָם הַעֲמוּדִים בַּמְּקוֹמוֹ שֶׁל הַצַּד
הָאֲחֵר, וְעַל זֶה וַיִּתֵּן אֵת אֲדָנָיו.

מֵה זֶה וַיִּתֵּן? אֲלֵא לְמַדְנוּ שְׂרָאָה מֹשֶׁה
לְפָנָיו אֵת סֵמָ"ל הַרְשָׁע, שֶׁהִיָּה הוֹלֵךְ
אֵלָיו לְקַטְרֵג לוֹ, וְאִז הִחֲזִיק בּוֹ מֹשֶׁה
וְקָשַׁר אוֹתוֹ לְפָנָיו, וְהִקִּים אֵת הַמִּשְׁכָּן
וְנִתְּן אֵת הַתּוֹמְכִים שְׁלוֹ, שִׁכְתוּב וַיִּתֵּן
אֵת אֲדָנָיו. וַיִּתֵּן - בְּכַח, שְׁלֵא יוּכַל אָדָם
אֲחֵר לְשַׁלֵּט עָלָיו וְלִתֵּת תּוֹמְכִים
בַּמְּקוֹמָם כְּמֹשֶׁה, שֶׁהָיָה בְּחֻזְק רַב הִקִּים
אוֹתוֹ מֹשֶׁה.

בַּמְלִין יִדְיַעְאן. וּבַגִּין כֶּף, הִנֵּה אֲנֹכִי מַרְבִּין
בַּפּוּף אֲבָנֶיךָ. וְתֵא חֲזִי, כָּל אֵלִין אֲבָנִין
יִתְקַיְימוּן בְּאַתְרֵיהוּ, וְלֵהוּ יְסוּדִין
כְּקַדְמֵיתָא, וַיְסוּדֵי סְפִירִין (אחרים) יִתְקַיְימוּן
בְּאַתְר אַחְרָא סַחְרָנָא, לְפוֹתָא וְלְאַרְכָּא,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיְסַדְתִּיךָ בַסְּפִירִים.

בְּזֶמֶן דְּיוֹקִים קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבֵיתִיהּ,
כִּי הוּא זְמַנָּא מֵה כְּתִיב, (ישעיה כה)
בַּלַּע הַמּוֹת לְנֹצַח. בַּלַּע, כְּדָאֲמַרְיָן (איכה ב)
בַּלַּע יְי' וְלֹא חָמַל, הֵהוּא כּוֹס דְּשִׁתָּה הַאי,
יִשְׁתָּה הַאי.

וְאִי תִימָא, הֵהוּא בַּלַּע אִיהוּ לְזֶמֶן יִדְיַעְא
וְקָצִיב כְּיִשְׂרָאֵל, לָאו הֲכִי כְּתִיב
לְנֹצַח, מְאִי לְנֹצַח. לְדַרְי דְּרִין. וְלָאו
כְּיִשְׂרָאֵל, וְלָאו כִּי הוּא זְמַנָּא דְּאוֹקִים
מֹשֶׁה יֵת מִשְׁכָּנָא. אֲלֵא לְנֹצַח לְעוֹלָמִין.

וְכַדִּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹקִים לֵה לְכְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל, וְאִיהוּ יוֹקִים סְמִכִין, וְסִכִּין,

וְכָל אֵינוּן תְּקַרִי בֵיתָא, בַּתְּקוּנָיו, (ס"א בַּתְּקוּפִי)
לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. וְכְתִיב (ישעיה נד)
הִרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶךְ וְגו', בְּגִין דִּיתְבַּלַּע
סְטָרָא אַחְרָא, וְלֹא יְקוּם לְעוֹלָמִין וְכַדִּין,
(ישעיה כה) וְחִרְפַת עֲמוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ
כִּי יְי' דִּבֶּר.

וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֵת הַמִּשְׁכָּן, (שמות לט) כִּי הוּא
זְמַנָּא דְּאֵלִין סְמִכִין אֲתִקְמוּ,
וְאֲתֵייהִבוּ בְּאַתְרֵיהוּ, הֵהוּא זְמַנָּא אֲתִרְפוּ
וְאֲתַעֲבְרוּ מֵאַתְרֵיהוּ סְמִכִין בְּאַתְר סְטָר
אַחְרָא, וְעַל דָּא, וַיִּתֵּן אֵת אֲדָנָיו.

כְּאִי וַיִּתֵּן. אֲלֵא אוֹלִיפְנָא, דְּחָמָא מֹשֶׁה לְקַמִּיה לְסֵמָ"ל חֲזִיבָא, דְּהוּא
אֲזִיל לְגַבְיָה לְקַטְרָגָא לִיה, וְכַדִּין אֲתִקִּף בֵּיה מֹשֶׁה, וְקָשִׁיר לִיה
קַמִּיה, וְאוֹקִים לִיה לְמִשְׁכָּנָא, וְיֵהֵב לְסִמְכוּי. דְּכְּתִיב וַיִּתֵּן אֵת אֲדָנָיו. וַיִּתֵּן:
בַּתְּקִיפוּ, דְּלֹא יְכִיל בְּר נֶשׁ אַחְרָא לְשַׁלְטָאָה עָלֵיה, וְלִמִּיהֵב סְמִכִין
בְּאַתְרֵיהוּ, כְּמֹשֶׁה. דְּהָא בַּתְּקִיפוּ רַב, אוֹקִים לִיה מֹשֶׁה.

בַּהֲהוּא יוֹמָא דְאַתְקָם מְשַׁכְּנָא, כַּד שְׁאָרֵי מִשָּׁה
 לְאַקְמָא לִיה, בְּחַד בְּנִיטָן הָוָה,
 וּבַהֲהוּא זְמַנָּא, תְּקִיפּוּ דְסִטְרָא אַחְרָא הָוָה
 בְּעֵלְמָא, דְּהָא בְיוֹמֵי דְנִיטָן, רִישׁ תּוֹרָא
 בְּדִיקוּלָא (סְלִיק לְאַרְבָּא). תְּנִינָן. וּבִנְיָטָן שְׁאָרֵי מִשָּׁה,
 וְחִמָּא לִיה לְסַמְא"ל, אֲזִיל סַחְרִינְיָה, לְעַרְבְּבָא
 לִיה, וְאַתְגַּבֵּר עָלֵיהּ מִשָּׁה, וּכְדִין, וַיִּתֵּן אֶת
 אֲדָנָיו. שְׁאָרֵי הוּא וַיְהִי לְתַתָּא, וְשְׁאָרֵי מָאן
 דְּשְׁאָרֵי וַיְהִי (דַּרְוּמָא ע"א) לְעֵילָא דָּא לְקַבֵּל דָּא.
 בְּיוֹמָא דְאַתְקָם הָאֵי מְשַׁכְּנָא לְתַתָּא, אַתְקָם
 מְשַׁכְּנָא אַחְרָא קְדִישָׁא לְעֵילָא,
 וּמְשַׁכְּנָא עֲלָאָה טְמִיר וּגְנִיז, אֲפִיק נְהוּרִין לְכָל
 סֵטֵר, וְאַתְנַהְרוּן עֲלִמִין.

רַבִּי יוֹסֵי שְׁאִיל לְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לִיה, תִּלְת
 מְשַׁכְּנִין חֲמִינָן בְּקִרְא, דְּכַתִּיב, (במדבר ט)
 וּבַיּוֹם הַקִּים אֶת הַמְּשַׁכֵּן, כִּסֵּה הָעַנָּן אֶת
 הַמְּשַׁכֵּן לְאַהֲלֵי הָעֵדוּת, וּבְעָרַב יִהְיֶה עַל
 הַמְּשַׁכֵּן כְּמִרְאָה אֲשֶׁר עַד בֶּקֶר, הֵא תִלְת
 מְשַׁכְּנֵינָן הֶכָּא. וְאַמַּאי מְשַׁכְּנָא, וְלָא בֵּית, דְּהָא
 בֵּית אֲצִטְרִיד וְלָא מְשַׁכֵּן.

פְּתַח וְאַמַר, (ישעיה סו) כֹּה אָמַר יְיָ הַשָּׁמַיִם פְּסָאֵי
 וְגו'. תָּא חֲזִי, קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַתְרַעֵי
 כְּהוּ בִישְׂרָאֵל לְאַחְסִנְתִּיהּ וְעַדְבִּיהּ, וְקָרִיב לִוְן
 לְגַבִּיָּהּ. וְהָא אוּקִימָנָא דְעֵבֵד מְנִיָּהּ דְרַגִּין
 יְדִיעָאן בְּהָאֵי עֲלֵמָא, כְּגוּוּנָא דְלְעֵילָא,
 לְשַׁכְּלָלָא עֲלִמִין פְּלָהוּ כַּחַד, עֵילָא וְתַתָּא.
 דְּכַתִּיב הַשָּׁמַיִם פְּסָאֵי וְהָאֲרִץ הַדּוֹם רַגְלֵי
 לְשַׁכְּלָלָא עֵילָא וְתַתָּא לְמַהוּי חַד.

תָּא חֲזִי, הַשָּׁמַיִם פְּסָאֵי, דָּא רְקִיעָא דִיעֵקֵב
 שְׂרִיָּא בֵּיה, דְּאִיהוּ דִּיוֹקְנָא עֲלָאָה,
 לְכוּרְסִיָּא (ס"א בורסִיָּא עֲלָאָה לְדִיוֹקְנָא) עֲלָאָה קְדִישָׁא.
 וְהָאֲרִץ הַדּוֹם רַגְלֵי, דָּא רְקִיעָא דְדוֹד מְלִפָּא
 שְׂרִיָּא בֵּיה, לְאַתְהַנָּא מִזִּיּוּא דְאַסְפַּקְלָרִיָּא

בְּאוֹתוֹ יוֹם שְׁהוּקַם מְשַׁכְּנָן,
 כְּשֶׁהִתְחִיל מִשָּׁה לְהַקִּים אוֹתוֹ, זֶה
 הִיָּה בְּאֶחָד בְּנִיטָן, וּבְאוֹתוֹ זְמַן
 הַחֹזֵק שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר הִיָּה
 בְּעוֹלָם, שְׁהָרֵי בְיַמֵּי נִיטָן, רִאשׁ
 הַשָּׁר הוּא בְּאַבּוּס (עֲלָה אַבּוּס), שְׁנִינּוּ.
 וּבְנִיטָן הִתְחִיל מִשָּׁה וְרָאָה אֶת
 סַמְא"ל הוֹלֵךְ סִבִּיבוֹ לְעַרְבֵב
 אוֹתוֹ, וְהִתְגַּבֵּר עָלָיו מִשָּׁה, וְאִז -
 וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו. הוּא הִתְחִיל וּנְתַן
 לְמִטָּה, וְהִתְחִיל מִי שֶׁהִתְחִיל וּנְתַן
 לְמַעְלָה זֶה כְּנֶגֶד זֶה.

בְּיוֹם שְׁהוּקַם הַמְּשַׁכֵּן הִיָּה לְמִטָּה,
 הוּקַם מְשַׁכֵּן אַחֵר קְדוֹשׁ לְמַעְלָה,
 וְהַמְּשַׁכֵּן הָעֲלִיּוֹן הַטְּמִיר וְהַגְּנוּז
 הוֹצִיא אוֹרוֹת לְכָל צַד וְהוֹאֵרוּ
 הָעוֹלָמוֹת.

רַבִּי יוֹסֵי שְׁאֵל אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן.
 אָמַר לוֹ, שְׁלֹשָׁה מְשַׁכְּנוֹת רְאִינוּ
 בְּמִקְרָא, שְׁכַתוֹב (במדבר ט) וּבַיּוֹם
 הַקִּים אֶת הַמְּשַׁכֵּן, כִּסֵּה הָעַנָּן אֶת
 הַמְּשַׁכֵּן לְאַהֲלֵי הָעֵדוּת, וּבְעָרַב
 יִהְיֶה עַל הַמְּשַׁכֵּן כְּמִרְאָה אֲשֶׁר עַד
 בֶּקֶר. הֲרִי שְׁלֹשָׁה מְשַׁכְּנוֹת כָּאֵן.
 וְלָמָּה מְשַׁכֵּן וְלָא בֵּית, שְׁהָרֵי בֵּית
 צִרִיד וְלָא מְשַׁכֵּן?

פְּתַח וְאַמַר, (ישעיה סו) כֹּה אָמַר ה'
 הַשָּׁמַיִם פְּסָאֵי וְגו'. בָּא וְרָאָה,
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתְּרַצָּה
 בִּישְׂרָאֵל לְנַחֲלָתוֹ וּגְוַרְלוֹ וְקָרַב
 אוֹתָם אֵלָיו, וְהָרֵי בְּאֲרָנוּ שְׁעִשָּׂה
 מֵהֶם דְּרָגוֹת יְדוּעוֹת בְּעוֹלָם הִיָּה
 כְּמוֹ שְׁלַמְעֵלָה, לְתַמְקָן אֶת כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כְּאַחַד - מַעְלָה וּמַטָּה,
 שְׁכַתוֹב הַשָּׁמַיִם פְּסָאֵי וְהָאֲרִץ
 הַדּוֹם רַגְלֵי לְתַמְקָן מַעְלָה וּמַטָּה
 וְלִהְיוֹת אַחַד.

בָּא וְרָאָה, הַשָּׁמַיִם פְּסָאֵי - זֶה
 הַרְקִיעַ שְׁיַעֲקֵב שְׂרִיָּי בּוֹ, שֶׁהוּא
 דִּיוֹקְנָן עֲלִיּוֹן לְכִפְסָא (כִּפְסָא עֲלִיּוֹן לְדִיוֹקְנָן)
 הָעֲלִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ. וְהָאֲרִץ הַדּוֹם רַגְלֵי
 - זֶהוּ הַרְקִיעַ שְׁדוֹד הַמְּלָךְ שְׂרִיָּי
 בּוֹ לְהַנּוֹת מִזִּיּוּ הָאַסְפַּקְלָרִיָּה
 הַמְּאִירָה. וּמַשׁוּם שְׂרוּצָה

להתפשט יותר למטה, אמר הדם רגלי. אי זה בית אשר תבנו לי - זה בנין בית המקדש. ואי זה מקום מנוחתי - זה בית קדש הקדשים שלמטה.

אבר תא חזי, פל זמנא דאדלו ישראל במדברא, הוה להו משפן, עד דאתקשרא דא, ולא עלא דא בדא, בגין לאנהרא. אבל לאו לנייחא. דהא לאו נייחא, פר פד אתבני בי מקדשא, ביומוי דשלמה מלפא, דהא כדין איהו מנוחה לעילא ותתא. בגין דתמן תקיפו דנייחא, ולא לנטלא מאתר לאתר.

ובגין פך אית משפן, ואית בית. משפן: כמה דאת אמר, (ויקרא כו) ונתתי משפני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם. מה זה משפני? משכנותיו של הקדוש ברוך הוא שיהיו אצל ישראל. מה הטעם? משום שכתוב ולא תגעל נפשי אתכם.

מה בין האי להאי. אלא משפן, כמלפא דאתי לגבי רחימיה, ולא מייתי כל אוכלוסין דיליה עמיה, בגין דלא לאטרחא עליה, איהו אתי לגביה בזעיר חילין. בית: דכל חילין וכל אוכלוסין דיליה, פלהו אייתי עמיה, לדיירא בההוא ביתא, ודא איהו בין משפן ובין בית. בית המקדש, איהו דיורא דנייחא לעלמין, בכל אינון רתיבין, בכל אינון דיוקנין, בכל אינון עובדין, פגוונא דלעילא. לתברא (ר"א לתברא) עובדין דלתתא, פגוונא דלעילא. משפן, בזעיר דיוקנין, בזעירין עובדין, לנטלא מאתר לאתר, וכלא ברזא דלעילא.

תא חזי, פד פקיד קדשא בריך הוא למשה על משפנא, לא הוה יכול למיקם ביה, עד

ובגין דבעי לאתפשטא יתיר לתתא אמר הדום רגלי. איזה בית אשר תבנו לי, דא בנין בית מקדשא. ואיזה מקום מנוחתי, דא בית קדש הקדשים דלתתא.

אבר תא חזי, פל זמנא דאדלו ישראל במדברא, הוה להו משפן, עד דאתקשרא דא, ולא עלא דא בדא, בגין לאנהרא. אבל לאו לנייחא. דהא לאו נייחא, פר פד אתבני בי מקדשא, ביומוי דשלמה מלפא, דהא כדין איהו מנוחה לעילא ותתא. בגין דתמן תקיפו דנייחא, ולא לנטלא מאתר לאתר.

ובגין פך אית משפן, ואית בית. משפן: כמה דאת אמר, (ויקרא כו) ונתתי משפני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם. מאי משפני? משכנותיו דקודשא בריך הוא, דלהוון גבייהו דישראל. מאי טעמא. בגין דכתיב ולא תגעל נפשי אתכם.

מה בין האי להאי. אלא משפן, כמלפא דאתי לגבי רחימיה, ולא מייתי כל אוכלוסין דיליה עמיה, בגין דלא לאטרחא עליה, איהו אתי לגביה בזעיר חילין. בית: דכל חילין וכל אוכלוסין דיליה, פלהו אייתי עמיה, לדיירא בההוא ביתא, ודא איהו בין משפן ובין בית. בית המקדש, איהו דיורא דנייחא לעלמין, בכל אינון רתיבין, בכל אינון דיוקנין, בכל אינון עובדין, פגוונא דלעילא. לתברא (ר"א לתברא) עובדין דלתתא, פגוונא דלעילא. משפן, בזעיר דיוקנין, בזעירין עובדין, לנטלא מאתר לאתר, וכלא ברזא דלעילא.

תא חזי, פד פקיד קדשא בריך הוא למשה על משפנא, לא הוה יכול למיקם ביה, עד

דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחְמֵי לִיה כֻּלָּא בְּדִיוֹקְנֵיהּ,
כָּל מְלָה וּמְלָה. בְּמָה אַחְזֵי לִיה. בְּאַשָּׁא
חַוּרָא, וּבְאַשָּׁא אוֹכְמָא, וּבְאַשָּׁא סוּמְקָא,
וּבְאַשָּׁא יְרוֹקָא. מָה כְּתִיב, (שמות כה) וּרְאֵה וְעֲשֵׂה
בְּתַבְנִיתֶם אֲשֶׁר אֲתֶה מְרָאֶה בְּהָר. עִם כָּל דָּא
אַקְשֵׁי לִיה לְמִשָּׁה.

יכול הִיָּה לְעַמֵּד בוּ, עַד שֶׁהִקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא הִרְאֵה לוֹ אֶת הַכֹּל
בְּדַמּוּתוֹ כֹּל דְּבָר וְדְבָר. בְּמָה הוּא
הִרְאֵה לוֹ? בְּאֵשׁ לְבָנָהּ וּבְאֵשׁ
שֶׁחָרָהּ וּבְאֵשׁ אֲדָמָהּ וּבְאֵשׁ יִרְקָה.
מָה כְּתוּב? (שמות כה) וּרְאֵה וְעֲשֵׂה
בְּתַבְנִיתֶם כֹּל אֲשֶׁר מְרָאֶה בְּהָר.
עִם כָּל זֶה הִתְקַשְׁה מִשָּׁה.

הָא חֲזִי, אִף עַל גַּב דְּאַחְזֵי לִיה עֵינָא בְּעֵינָא
לָא בְּעָא מִשָּׁה לְמַעַבְד. וְאִי תִימָא דְאִיהוּ
לָא יָדַע לְמַעַבְד, אוֹ חֲכַמְתָּא לָא הוּה עֲמִיָּה.
תָּא חֲזִי, בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב, וְכָל אֵינּוֹן שְׂאָר
אַחְרֵינִין, אִף עַל גַּב דְּלֹא חֲמוּ כַּמְשָׁה, מָה
כְּתִיב, וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עֲשׂוּ
אוֹתָהּ וְגו', אִי אֵינּוֹן דְּלֹא חֲמוּ, עַבְדוּ כַּךְ.
מִשָּׁה דְחַמָּא, עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה. אֲלֵא מִשָּׁה,
אִף עַל גַּב דְּאַסְתַּלַּק מִן מִשְׁפָּנָא מְעַבְדִּתָּא,
כֻּלָּא הוּה בִּידֵיהּ, וְעַל יָדֵיהּ, וְאִיהוּ אַקְרִי עַל
שְׁמִיָּה, וְעַל דָּא כְּתִיב וּרְאֵה וְעֲשֵׂה.

בָּא וּרְאֵה, אִף עַל גַּב שֶׁהִרְאֵה לוֹ
עֵינֵי בְּעֵינֵי, לֹא רָצָה מִשָּׁה לְעֲשׂוֹת.
וְאִם תֵּאמַר שֶׁהוּא לֹא יָדַע לְעֲשׂוֹת
אוֹ שֶׁחֲכָמָה לֹא הִתִּיה עֲמוּ - בָּא
וּרְאֵה, בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב וְכָל שְׂאָר
אוֹתָם הָאַחֲרִים, אִף עַל גַּב שְׁלֵא
רָאוּ כִּמּוּ מִשָּׁה, מָה כְּתוּב? וַיֵּרָא
מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עֲשׂוּ
אוֹתָהּ וְגו'. אִם הֵם שְׁלֵא רָאוּ עֲשׂוּ
כִּךְ - מִשָּׁה שְׂרָאָה עַל אַחַת בְּמָה
וּבְמָה. אֲלֵא מִשָּׁה, אִף עַל גַּב
שֶׁהִסְתַּלַּק מִהִמְשַׁכְּנֵי מִהֶעֱבֹדָה
שְׁלוֹ, הַכֹּל הִיָּה בְּיָדוֹ וְעַל יָדוֹ, וְהוּא
נִקְרָא עַל שְׁמוֹ, וְעַל זֶה כְּתוּב וּרְאֵה
וְעֲשֵׂה.

דְּבָר אַחַר, מִשָּׁה אֲסְתַּלַּק מִן דָּא, וַיְהִיב
דְּוֹכְתִּיהּ לְאַחְרָא, עַד דְּאָמַר לִיה קְדָשָׁא
(דף רמ"א ע"ב) בְּרִיךְ הוּא (שמות לא) רְאֵה קְרָאתִי בְּשֵׁם
בְּצִלְאֵל, וְאֲתוּ אֲהֲלִיאֵב. וְכְתִיב וְעֲשֵׂה בְּצִלְאֵל
וְאַהֲלִיאֵב וְכָל אִישׁ חֲכָם לֵב. אִי יִקְרָא דָּא,
הוּה דְמִשָּׁה, דְּאִיהוּ יַעֲבִיד לִיה, יִתְקַיֵּים בֵּיה
תְּדִיר. (כ"א יתיר תדיר)

דְּבָר אַחַר - מִשָּׁה הִסְתַּלַּק מִזֶּה
וַיִּתֵּן מְקוֹמוֹ לְאַחַר, עַד שֶׁאָמַר לוֹ
הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְאֵה קְרָאתִי
בְּשֵׁם בְּצִלְאֵל, וְאֲתוּ אֲהֲלִיאֵב.
וְכְתוּב, וְעֲשֵׂה בְּצִלְאֵל וְאַהֲלִיאֵב
וְכָל אִישׁ חֲכָם לֵב. אִם הֶכְבוֹד הִנֵּה
הִיָּה שֶׁל מִשָּׁה, שֶׁהוּא יַעֲשֵׂה אוֹתוֹ
- יִתְקַיֵּים בוֹ תְּמִיד (יותר תמיד).

וְעִם כָּל דָּא, פִּינּוֹן דְּאִיהוּ פְּקִיד, וּבְכַפְקוּדֵיהּ
יִתְעַבֵּיד, אִיהוּ עֲבִיד כֻּלָּא. תּוּ, כָּל
עֲבִידתָּא לֹא קִיַּימָא, אֲלֵא בְּסִיוֹמָא דְּעוּבָדָא,
וְעַל דָּא, וַיִּקָּם מִשָּׁה אֶת הַמְּשַׁכְּנֵי. בְּעוּ לְאַקְמָא
לִיה כָּל אֵינּוֹן חֲפִימֵי לְבָא, וְלֹא הוּה מִתְקַיֵּים,
בְּגִין יְקָרִיָּה דְּמִשָּׁה, עַד דְּאַתָּא מִשָּׁה, וְאוּקִים
לִיה. וְהָא אוּקְמוּהָ.

וְעִם כָּל זֶה, פִּינּוֹן שֶׁהוּא צִנָּה
וּבְכַמְצוּתוֹ וְעֲשֵׂה, הוּא עֲשֵׂה הַכֹּל.
וְעוֹד, כָּל מַעֲשֵׂה אֵינּוּ עוֹמֵד אֲלֵא
בְּסִיּוּם הַמַּעֲשֵׂה, וְעַל כֵּן וַיִּקָּם
מִשָּׁה אֶת הַמְּשַׁכְּנֵי. רְצוּ לְהִקְיָמוּ
כָּל אוֹתָם חֲכָמֵי הַלֵּב, וְלֹא הִיָּה
מִתְקַיֵּים, מִשּׁוּם כְּבוֹדוֹ שֶׁל מִשָּׁה,
עַד שֶׁבָּא מִשָּׁה וְהִקְיָמוּ. וְהָרִי
פְּרִשְׁוָה.

וַיִּקָּם מִשָּׁה אֶת הַמְּשַׁכְּנֵי. (שמות מ) רַבִּי יְהוּדָה

וַיִּקָּם מִשָּׁה אֶת הַמְּשַׁכְּנֵי. רַבִּי

פְּתַח, (מִכִּכָּה ז) אֵל תִּשְׁמָחֵי אוֹיְבֵתִי לִי כִי נִפְלִיתִי קָמְתִי וְגו'. מָאן אוֹיְבֵתִי

ל. דָּבְבוּ דַמְלָכוֹ חִיִּבָּא בְּמַלְכוּת קַדִּישָׁא. וְהָיָה קִרְא פְּנֹטַת יִשְׂרָאֵל אֲמַר לֵיהּ, אַל תִּשְׁמַחֵי אוֹיְבֵיתִי לִי כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי, מַה דְּלִית לָךְ הִכִּי (כ"א ל"ה ה"ב) לְמַלְכוֹ אַחְרָא, דְּכִינּוֹן הִתְפוּל לָא תְּקוּם לְעֵלְמִין. אֲבָל פְּנֹטַת יִשְׂרָאֵל, אַף עַל גַּב דְּנִפְלַת, תְּקוּם וְקִמַּת שְׂאָר זְמַנִּין. דְּכִתִּיב פִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי.

דְּהָא פְּמַה זְמַנִּין נִפְלַת פְּנֹטַת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּתָא, וְיִתְבָּא בֵּין אֵינוֹן מְאִרֵי דְּבָבוּ, וּשְׂאָר עַמִּין קָמוּ עַלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל לְשִׁיצָאָה לֹוֹן מַעְלָמָא, (וְלֹא יְבִילוּ) פְּמַה דְּאִתָּא אֲמַר, (תהלים פג) עַל עַמְךָ יַעֲרִימוּ סוּד, וְכִתִּיב פִּי נוֹעֲצוּ לִבִּי יַחֲדִיו וְגוֹ', אֲמַרוּ לְכוּ וְנִכְחִידֵם מַגּוּי. וְעַם כָּל דָּא, אַף עַל גַּב דְּשְׂאָר עַמִּין קָמוּ עַלֵייהוּ, קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא אָנַח לֹוֹן בִּידֵיהוּ, וְאִי נִפְלוּ קָמוּ, דְּכִתִּיב פִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי. דְּהָא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָקִים לָהּ תְּדִיר.

וְזַמְיָא פְּנֹטַת יִשְׂרָאֵל, לוֹמַר בְּהוּא זְמַנָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹקִים לָהּ מַעַפְרָא דְּגִלוּתָא, וְתִסְתַּלַּק מִגִּיּוּהָ, אַל תִּשְׁמַחֵי אוֹיְבֵיתִי לִי כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי. פִּי נִפְלְתִי בְּגִלוּתָא, וְאִשְׁתַּעֲבָדוּ בְּנֵי קִמְתִּי בְּהָי זְמַנָּא. וּבַגִּין כֶּךָ, בְּהוּא זְמַנָּא דְּאִפִּיק מִשָּׁה לֹוֹן לְיִשְׂרָאֵל, כַּד עֲבַד לֹוֹן קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵינוֹן נִסִּין וְגִבּוּרָאן דְּעַבַד לֹוֹן. כַּדִּין וְיָקָם מִשָּׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן כְּתִיב, דְּהָא עַל יְדָא דְּמִשָּׁה אִתְקַם בְּכָל זְמַנָּא.

רְבִי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאֲמַר, (יחזקאל א) בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ וְגוֹ'. בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ וּבַעֲמַדִּים יַעֲמְדוּ. הָאִי קִרְא אִית לְאִסְתַּפְּלָא בֵּיהּ. בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ, וְכִי לָא יַדְעֵנָא דְּהָא בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ, וּבַעֲמַדִּים יַעֲמְדוּ. אֲלֵא בְּלַכְתֶּם דִּמְאֵן. בְּלַכְתֶּם דְּחִיּוּת. דְּכַד אֵינוֹן אֲזִלִין, אֵינוֹן אוֹפְנִים יִלְכוּ. פְּמַה דְּאִתָּא אֲמַר יַעֲמְדוּ? אֲלֵא בְּלַכְתֶּם שֶׁל מִי? בְּלַכְתֶּם שֶׁל חַיִּיּוֹת, כְּשֶׁהֵן הוֹלְכוֹת, אוֹתָם הָאוֹפְנִים יִלְכוּ, כְּמוֹ

אִיבְתִּי לִי כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי וְגוֹ'. מִי אִיבְתִּי לִי? זֶה מַלְכוּת הַרְשָׁעָה שְׁשׁוֹנָאֵת אֶת מַלְכוּת הַקְּדוֹשָׁה. וּפְסוּק זֶה אֲמַרָה אוֹתוֹ פְּנֹטַת יִשְׂרָאֵל, אַל תִּשְׁמַחֵי אוֹיְבֵיתִי לִי כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי, מַה שְּׂאִין לָךְ כֶּךָ (ל"ה ה"ב) בְּמַלְכוּת אַחְרָת, שְׂכִינּוֹן שְׁתַּפְּל, לֹא תְּקוּם לְעוֹלָמִים. אֲבָל פְּנֹטַת יִשְׂרָאֵל - אַף עַל גַּב שְׁנִפְלָה, תְּקוּם וְקִמַּה שְׂאָר הַפְּעֻמִּים, שְׂכַתוּב פִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי.

שְׁהַרִי פְּמַה פְּעֻמִּים נִפְלָה פְּנֹטַת יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת וְיִשְׁבָּה בֵּין אוֹתָם שְׂאָר בְּעֵלֵי יְרִיבוֹת, וּשְׂאָר הַעֲמִים קָמוּ עַל יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁמִידֵם מִהָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂנְאָמַר (תהלים ג"ג) עַל עַמְךָ יַעֲרִימוּ סוּד, וְכַתוּב פִּי נוֹעֲצוּ לִבִּי יַחֲדִיו וְגוֹ', אֲמַרוּ לְכוּ וְנִכְחִידֵם מַגּוּי. וְעַם כָּל זֶה - אַף עַל גַּב שְׂשָׂאָר הַעֲמִים קָמוּ עַלֵייהֶם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הִנִּיחַ אוֹתָם בִּידֵיהֶם, וְאִם נִפְלוּ - קָמוּ, שְׂכַתוּב פִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי. שְׁהַרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקִים אוֹתָהּ תְּמִיד.

וְעַתִּידָהּ פְּנֹטַת יִשְׂרָאֵל לוֹמַר בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקִּים אוֹתָהּ מִן הָעֶפֶר שֶׁל הַגְּלוּת וְתִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה: אַל תִּשְׁמַחֵי אוֹיְבֵיתִי לִי כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי. פִּי נִפְלְתִי - בְּגִלוּת וְהַשְׁתַּעֲבָדוּ בְּנֵי קִמְתִּי - בְּזַמַּן הַזֶּה. וּמִשׁוּם כֶּךָ, בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁמִשָּׁה הוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁעָשָׂה לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתָם הַנִּסִּים וְהַגְּבוּרוֹת שֶׁעָשָׂה לָהֶם, אַז - וַיִּקַּם מִשָּׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, שְׁהַרִי עַל יַד מִשָּׁה הוֹקֵם בְּכָל זְמַן.

רְבִי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאֲמַר, (יחזקאל א) בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ וְגוֹ'. בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ וּבַעֲמַדִּים יַעֲמְדוּ. בְּפִסוּק זֶה יִשׁ לְהַתְּבוּנָן בּוֹ. בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ, וְכִי לֹא יַדְעֵנוּ שְׂבַלְכְתֶּם יִלְכוּ וּבַעֲמַדִּים יַעֲמְדוּ? אֲלֵא בְּלַכְתֶּם שֶׁל חַיִּיּוֹת, כְּשֶׁהֵן הוֹלְכוֹת, אוֹתָם הָאוֹפְנִים יִלְכוּ, כְּמוֹ

וּבְלִכְתְּ הַחִיּוֹת יִלְכוּ הָאוֹפְנִים אַעֲלֶם. וְעַל דָּא
בְּלִכְתָּם יִלְכוּ וּבַעֲמֻדָם יַעֲמִדוּ, בְּגִין דְּכָל
מִטְּלָנִיהוּן דְּאֵינוּן אוֹפְנִים, לָאוּ אֵינוּן אֵלָא
בְּמִטְּלָנִין דְּחִיּוֹת, וְקִיּוּמָא דִּילְהוּן לָא קִיּוּמִי
בְּאַתְרֵיהוּ, אֵלָא כְּלָא תְּלִיא בְּחִיּוֹת. וְכֵן כְּתִיב
וּבַהֲנִשָּׂא הַחִיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשָׂאוּ הָאוֹפְנִים
לְעַמְתָּם בְּגִין דְּחִיּוֹת וְאוֹפְנִים כְּחֵדָא אֲזִלִין.

וְהָא חֲזִי, עֲשְׂרִין וְאַרְבַּע מִשְׁקוּפִין, דְּמִטְרָנִין
עֲלָאִין קִיּוּמִין גּוּ מִשְׁקוּפָא חֵדָא דְּבַסְטָר
מִזְרַח. לְהָא פְתַחָא, נְטְרִין אַרְבַּע וְעֲשְׂרִין
מִשְׁמֵרוֹת, טְמִירִין גּוּ תוּקְפָא דְשִׁלְהוּבָא,
דְּעִטְרָא וְסַחְרָא לְגוּ הֵהוּא מִשְׁקוּפָא מֵהֵהוּא
סַטְרָא דְּמִזְרַח.

וְאַרְבַּע וְעֲשְׂרִין סְמִכִין תְּחוֹתֵיהוּ, וְעַל אֵלִין
סְמִכִין קִיּוּמִין עֲשְׂרִין וְאַרְבַּע עַמּוּדִין,
וְאֵלִין אֵינוּן דְּקִיּוּמִין תְּדִיר, וְלָא פְּרַחִין גּוּ
אֹיָרָא כְּאֵינוּן אַתְרָנִין, וְאֵלִין אֵינוּן דְּאֶקְרוּן
עוֹמְדִים, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (זכריה א) וְנָתַתִּי לָךְ
מֵהֶלְכִים בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה. וְאֵלִין עַמּוּדִים,
קִיּוּמִין עַל אֵינוּן סְמִכִין, בְּהוּ סַחְרִין לְאַתְּקִיּוּמָא
בְּדוּכְתֵיהוּ.

כִּד אֵלִין עַמּוּדִים קִיּוּמִין עַל קִיּוּמֵיהוּ, כְּלֵהוּ
שְׁלִיטִין דְּקִיּוּמִין עֲלֵיהוּ, מְעַפְפִי וְטָסִין
כָּל עֲלָמָא, וְאַשְׁגַּחן עֵינֵינִין. וְאֵינוּן דְּצִיּוּתִי
קִלִין, סִלְקִין מְלִין לְעִילָא, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (קהלת
c) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל. וּבְגִין כֵּן,
אֵינוּן סְמִכִין קִיּוּמִין בְּקִיּוּמָא תְּדִיר.

וְהָא חֲזִי, בְּלִכְתָּם יִלְכוּ כְּדַקְאֻמְרִין. וּבַהֲנִשָּׂאֵם
מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשָׂאוּ הָאוֹפְנִים (דף רמ"ב ע"א)
לְעַמְתָּם. דְּהָא כְּמָה דְּאֵלִין חִיּוֹת נְטְלִין
וְסִלְקִין, הֵכִי אֵינוּן. מְאִי טַעְמָא. בְּגִין, כִּי רוּחַ
הַחַיָּה בְּאוֹפְנִים. רוּחַ הַחַיָּה, רוּחַ קְדוּשָׁא,
וְעוֹלִים, כֵּן גַּם הֵם. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפְנִים.

שְׁנַאֲמַר וּבְלִכְתְּ הַחִיּוֹת יִלְכוּ
הָאוֹפְנִים אַעֲלֶם. וְעַל כֵּן בְּלִכְתָּם
יִלְכוּ וּבַעֲמֻדָם יַעֲמִדוּ, מִשּׁוּם שְׂכַל
מִסְעֵיהֶם שֶׁל אוֹתָם הָאוֹפְנִים
אֵינֶם אֵלָא בְּמִסְעוֹת שֶׁל הַחִיּוֹת,
וְקִיּוּמָם אֵינֶם עוֹמְדִים בְּמִקּוּמָם,
אֵלָא הֵכֵל תְּלוּי בְּחִיּוֹת. וְכֵן כְּתוּב,
וּבַהֲנִשָּׂא הַחִיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ
יִנְשָׂאוּ הָאוֹפְנִים לְעַמְתָּם, מִשּׁוּם
שְׁחִיּוֹת וְאוֹפְנִים הוֹלְכִים כְּפֶאֱדָד.
וְכֹא רָאָה, עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה
מִשְׁקוּפִים שֶׁל הַמִּשְׁמֵרוֹת
הַעֲלִיּוֹנוֹת עוֹמְדִים בְּתוֹךְ מִשְׁקוּף
אֶחָד שֶׁבְּצַד מִזְרַח. לְפִתְחַ הַזֶּה
שׁוֹמְרִים עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע מִשְׁמֵרוֹת
טְמוֹנוֹת בְּתוֹךְ תְּקוּף הַשִּׁלְהֻבָּת
שְׁעוּטָרַת וְסוּכְבַּת לְתוֹךְ אוֹתוֹ
הַמִּשְׁקוּף מֵאוֹתוֹ צַד מִזְרַח.

וְאַרְבַּעַה וְעֲשָׂרִים עַמּוּדִים
תְּחוֹתֵיהֶם, וְעַל אֵלוֹ הַעַמּוּדִים
עוֹמְדִים עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה
עַמּוּדִים, וְאֵלוֹ הֵם שְׁתַּמִּיד
עוֹמְדִים, וְלֹא פוֹרְחִים לְתוֹךְ
הָאֹיָר כְּמוֹ אוֹתָם הָאֶחָרִים, וְאֵלוֹ
הֵם שְׁנִקְרָאִים עוֹמְדִים, כְּמוֹ
שְׁנַאֲמַר (זכריה א) וְנָתַתִּי לָךְ מֵהֶלְכִים
בֵּין הָעַמּוּדִים הָאֵלֶּה. וְאֵלוֹ
הַעַמּוּדִים עוֹמְדִים עַל אוֹתָם
תּוֹמְכִים, בְּהֵם סוּבְבִים לְהִתְקַיֵּם
בְּמִקּוּמָם.

כְּשֶׁהַעַמּוּדִים הִלְלוּ עוֹמְדִים עַל
מְקוּמָם, כָּל הַשְּׁלִיטִים שְׁעוֹמְדִים
עֲלֵיהֶם מְעוֹפְפִים וְטָסִים בְּכָל
הָעוֹלָם, וְהַעֲנִיּוֹת מִשְׁגִּיחוֹת, וְהֵם
מְקַשְׁיִבִים לְקוֹלוֹת וּמַעֲלִים
דְּבָרִים לְמַעְלָה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר כִּי
עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל.
וּמִשּׁוּם כֵּן אוֹתָם הַתּוֹמְכִים
עוֹמְדִים בְּקִיּוּם תְּמִידִי.

כֹּא וְרָאָה, בְּלִכְתָּם יִלְכוּ, כִּפִּי
שְׁאֲמַרְנִי. וּבַהֲנִשָּׂאֵם מֵעַל הָאָרֶץ
יִנְשָׂאוּ הָאוֹפְנִים לְעַמְתָּם. שְׁהִירִי
כְּמוֹ שֶׁהַחִיּוֹת הָאֵלֶּה נוֹסְעִים
רוּחַ הַחַיָּה - רוּחַ הַקְּדוּשָׁה שְׁנוֹשְׁבַת.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה ישארו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעַלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלָיו. וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׂעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ויעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <p>❖</p> <hr/> <p>כרך ז</p> <p>❖</p> <p>כה הזוהר</p> <p>חלק א' 1-34 עלוני אור הזוהר מחודש אלול תש"ע עד תשרי תשע"א</p> <hr/> <p>360 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <p>❖</p> <hr/> <p>כרך ט</p> <p>❖</p> <p>תיקוני הזוהר דף היומי חלק ב' המחולק ל-354 ימות השנה</p> <p>❖</p> <hr/> <p>416 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <p>❖</p> <hr/> <p>כרך ח</p> <p>❖</p> <p>תיקוני הזוהר דף היומי חלק א' המחולק ל-354 ימות השנה עם שער התיקונים החדש</p> <p>❖</p> <hr/> <p>416 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <p>❖</p> <hr/> <p>כרך ז</p> <p>❖</p> <p>תיקוני הזוהר עמוד היומי המחולק ל-354 ימות השנה עם שער התיקונים</p> <p>❖</p> <hr/> <p>544 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <p>❖</p> <hr/> <p>כרך ו</p> <p>❖</p> <p>תורת הרשב"י</p> <p>❖</p> <p>המלמדים והזוהר המקוה והזוהר הערב רב והזוהר אמירת הזוהר כהלכתה שער התיקונים זקנים עם נערים אור הזוהר קומיקס</p> <p>❖</p> <hr/> <p>416 עמודים</p>
<p>10</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>9</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>8</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>7</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>6</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>